१४ सर्गः तुरङ्गाइत्यादि । गजादिदर्शनाद्भीतास्तुरङ्गाः पुस्फुटुरित
भ० स्ततोगताः स्फुटशिविकाशे वृषभाः परमत्यर्थं पुस्फुरुश्चलिताः स्फुरशिस्फूर्त्तौ चले नार्य्यश्चक्षुभिरे पतिमरणशङ्कया क्षोभं प्रापुः क्षुभल्लङ्सञ्चले अतएव मम्लुः कान्तिरहितावभूवुः म्लैकान्ति संक्षये एचोऽशित्येति आ उस्येचीत्यालोपः ततोमुमुहुः मोहं प्रापुः मुहल्लञिवैचित्त्ये पतीन् शुशुचुः शोचितवत्यः शुचशोके ॥ ६ ॥

जगर्ज्जुर्जहृषुः शूरारेजुस्तुष्टुविरे परैः । बबन्धुरङ्गुलित्राणि सन्नेहुः परिनिर्ययुः ॥ ७ ॥

ज०म० जगर्ज्जुरित्यादि। शूराजगर्जुः अस्माभिर्वृष्टाः शराः क्व यास्यन्तीति शब्दितवन्तः तथा जहृषुः तुष्टाः चिरमायातः समरइति हृषतुष्टौ अतएव रेजुः शोभन्ते स्म फणाञ्चसप्तानामित्येत्वाभ्यासलोपौ परैरन्यैस्तुष्टुविरे स्तुताः भवतामग्रतः समरे के तिष्ठन्तीति अङ्गुलित्राणि बबन्धुः बध्नन्ति स्म बधबन्धने तथा परे सन्नेहुः कवचानि बध्नन्ति स्म णहबन्धने परिनिर्ययुः निष्क्रान्ताः ॥ ७ ॥

भ० जगर्ज्जुरित्यादि। शूराजगर्जुः जेष्यामइति शब्दं चक्रुः गर्ज शब्दे तथा जहृषुः चिरात्प्राप्तः संग्रामइति मत्वा तुष्टाः हृषु हृष्यञितुष्टौ रेजुः शुशुभिरे राजृञदीप्तौ णित्त्वात् फणादिः